REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ maĭ dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 6. Brașov, Marțĭ-Miercurĭ 9 (22) Ianuarie. 1902.

Episcopul Mailath la congres.

De ḑece ḑile este érăși întrunit în Budapesta congresul catolicilor ungurĭ. In timpul acesta el a ținut ședințe importante, discutând pe larg cestiunea autonomiei. Ca basă a discusiunei a servit proiectul de statut elaborat de comisiunea de 27 a congresului.

E vorba, cum scim, în acest proiect de modalitatea și de mĕsura, în care sĕ se pótă bucura de dreptul autonomiei și biserica romano-catolică din Ungaria; sĕ mai tratéză însĕ în el și de-o cestiune, ce nu este de competența romano-catolicilor și a congresului lor: cestiunea autonomiei bisericei române unite, pe care vor sĕ-o fusioneze cu biserica romano-catolică, trăgêndu-o în sfera de organisațiune a acesteia.

Este cunoscut, că Archiereii provinciei metropolitane de Alba-Iulia în frunte cu Metropolitul au declarat, că nu recunosc congresului dreptul de a lua hotărîrĭ cu privire la Românii uniți și decĭ ei nicĭ n'au luat și nu iau parte la acest congres al catolicilor ungurĭ.

Nu ne vom ocupa decĭ în articolul de față de planurile ostile, ce se urmăresc sub masca organisării autonome bisericescĭ față cu Românii uniți, ci numai de atitudinea celor din congres și de discusiunile înfocate ce le-au avut mai ales în ședința de Sâmbăta trecută.

In ajunul redeschiderii congresului episcopii romano-catolicĭ au ținut o conferență, în care au decis, că, deși în total nu sunt mulțumițĭ cu elaboratul comisiunei congresului, totuși, ca sĕ dovedéscă, că voiesc cu tótă seriositatea sĕ conlucre la crearea autonomiei, vor lua parte, pe lângă susținerea principiilor lor cunoscute, la discusiunea specială a proiectului presentat de amintita comisiune.

Declararea din urmă a fost însărcinat a-o face cardinalul Schlauch, care s'a și degajat de însărcinare. Oposițiunea din congres n'a fost mulțumită cu procederea episcopatului, căcĭ printrînsa păreau a se adeveri numai învinuirile, că episcopii nu voiesc autonomia și că mereu pactéză cu guvernul. Și în adevĕr, că primatele Vaszary, cu cardinalul Schlauch și cu episcopii Samassa, Hornig, Bubics, Szmrecsanyi caută cu tot adinsul a observa o atitudine cât se póte mai conciliantă față cu guvernul. De altă parte spiritul de conciliare este mult susținut și de corifeii mirenĭ ai congresului ca conții Szapary, Apponyi, br. Iozsika, Horanszky ș. a.

Așteptarea, ce-o puneau unii în urma acésta în lucrarea congresului și în posibilitatea unei înțelegerĭ a episcopatului romano-catolic cu guvernul, a fost însĕ zădărnicită prin postulatele ce le-au ridicat contele Ferd. Zichy, și în ședința din urmă și episcopul unguresc din Ardél contele Gustav Mailath.

Ridicându-se în contra espunerilor lui Horanszky, care ḑise, că idealul trebue sĕ fie și sĕ rĕmâne școlele de stat și care printr'asta cerŭ abolirea școlelor confesionale, episcopul Mailath declară categoric, că nu primesce elaboratul comisiunei de 27 ca basă pentru discusiunea pe paragrafĭ.

Organele guvernului sunt, orĭ se prefac a fi, neconsolate din causa declarațiunilor brusce ale episcopului romano-catolic dela Alba-Iulia și ḑic, că ele n'au fost la loc și n'au fost oportune. Oposiția însĕ se bucură, că episcopul Mailath a făcut o spărtură în tactica prea preventóre și decĭ slabă a episcopatului.

Organul partidei poporale cu deosebire laudă „declararea bărbătéscă“ a lui Mailath și provócă urbi et orbi pe toțĭ aderenții sĕi sĕ protesteze.

Puțină speranță e decĭ că se va puté ajunge la o înțelegere. Cu tóte astea se crede, că congresul în sĕptĕmâna acésta va vota cu-o micǎ majoritate elaboratul comisiunei de douĕ-ḑecĭ-și-șépte.

Pactul și dualismul.—Deputatul german austriac *Lecher* a vorbit Sâmbăta trecută la Reuniunea germană din Brünn despre raporturile dintre Austria și Ungaria. El ḑise, între altele, că ar fi un lucru de neiertat, decă Austriacii ar arunca arma din mână înainte de-a face o seriósă încercare pentru resolvirea pe cale parlamentară a pactului. *Decă parlamentul austriac*, ḑise Lecher, *nu va vota pactul cu Ungaria, dualismul nu se va mai puté susține mult timp.* Sfîrșitul senatului imperial ar fi tot-odată și sfîrșitul așa numitelor afacerĭ comune. Un teritoriu vamal comun, care ar fi guvernat în parte parlamentar, în parte absolutistic, nu póte fi susținut.

Austro-Ungaria și Rusia.—Un distins diplomat rus a declarat ḑilele trecute unui publicist vienes, că Rusia și Austro-Ungaria n'au avut nicĭ-odată ca acum ocasiune atât de favorabilă pentru încheierea unui compromis comercial politic. El făcŭ alusiune la tariful vamal german și la reînoirea convențiilor de comerciŭ internaționale. Dintr'un compromis ca acesta s'ar puté desvolta cu timpul relații politice intime. — O telegramă din Viena spune, că se va întruni cât mai curênd o anchetă cu scop de-a studia basele, pe carĭ sĕ se reînoéscă convenția comercială austro-rusă. La anchetă vor fi învitațĭ și representanții ramurilor de industrie interesațĭ în cestiune.

Din Bucovina. — „*Deșteptarea*“ din Cernăuțĭ scrie: Comitetul esecutiv al proprietarilor marĭ românĭ s'a întrunit Vinerĭ, în 17 l. c., la o ședință, spre a delibera asupra depunerii mandatului de deputat dietal din partea d-lui Dr. Ioan cav. de Volcinschi, deputat din curia II-a a proprietății marĭ. Asupra detailurilor din decursul desbaterilor se păstréză discreție. Totușĭ suntem în posiția a comunica, că d-l Dr. Ioan cav. de Volcinschi a fost rugat de a-șĭ retrage demisiunea, séu a-se declara gata de-a primi o eventuală realegere, esprimându-se de Românii de tóte colorile, că retragerea d-sale din viéța politică ar însemna o pierdere reală și recunoscêndu-i-se în terminĭ elogioșĭ meritele și prețiósele servicii prestate în causele politice. D-l Dr. Volcinschi nu s'a putut decide de-a urma rugării, până-ce nu se vor crea condițiunile necesare, precisându-le în detail, a căror împlinire va fi de sigur salutată cu bucurie de toțĭ Românii de bine. Împlinirea acestor condiții depinde însĕ și dela alțĭ factorĭ politicĭ, din care causă comitetul esecutiv nu a putut lua hotărîrĭ definitive, așteptându-se mai întâiŭ resultatul conferențelor între comisiunile esmise de ambele cluburĭ parlamentare române și de partidul poporal național. Este bună speranță, că condițiile cerute de d-l Dr. Ioan cav. de Volcinschi vor fi încurênd create, încât d-sa va puté rĕmâne și mai departe în rêndurile luptătorilor noștri politicĭ. Împlinirea condițiilor va însemna purificarea și fortificarea mult dorită în causele politice românescĭ.

Revisuirea legii de pensiune a învĕțătorilor.—În ministeriul instrucțiunei publice s'au încheiat desbaterile privitóre la revisuirea legii de pensiune a învĕțătorilor și consilierul Klauzal lucréză acum proiectul. Se crede ca sigur, că timpul de serviciŭ rĕmane cel vechiŭ (40 de anĭ).

Congresul pentru autonomia catolică.

Ședința dela 17 Ianuarie.

A fost o ședință fórte agitată. Au vorbit Major F., Horanszky Ferdinand, Rakovszky Stefan, contele Zichy I., Asboth I. și episcopul Majlath. Deja la începutul ședinței se rĕspândi svonul, că unii din episcopĭ nu sunt mulțumițĭ cu declarațiu-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Mătușa dulce.

De Henry de Forge.

Era o băbușcă drăguță, cu pĕrul argintiu, cu un surîs plăcut și cu obrajii de colóre trandafirie, ca în timpurile tinereței.

Ea trecuse de o sută de anĭ, dér nimenĭ n'ar fi putut sĕ-i spună esact vîrsta, nicĭ chiar ea singură. Actul ei de nascere s'a perdut în colbul secolului trecut.

De alt-fel nicĭ nu era de importanță acest lucru!

— După-ce trece omul de-o sută de anĭ, nu mai îmbĕtrânesce.

Și în adevĕr, ea părea vecĭnic așa de veselă, așa de sprintenă.

Numai o mică tusă sécă o nelinișteа din când în când, întrerupându-i vorbele.

— Am sĕ mor de oftică, ómenĭ bunĭ, am sĕ mor. Asta mi-a spus'o un mare doctor, de alt-fel...

— Când a trăit acest mare doctor?

— Pe la 1820 séu 24, nu mai sciu bine. —

Și rîdeam împreună.

Ce de lucrurĭ s'au petrecut de atuncĭ! Mătușa dulce își aducea aminte de Ludovic XVI, pe care l'a vĕḑut ca copilă. — Ea a vĕḑut și pe Napoleon la 1813 în Tuileries și spunea, că atuncĭ i-s'a părut prea gras. Mai bine i-a plăcut, când s'a întors din Egipt, palid și slăbit.

Povestesce-ne, mătușă, povestesce-ne — ḑiceau toțĭ nepoții.

Și césurĭ întregĭ povestea din amintirile ei.

Ce grad de rubedenie avea ea în familie?

Nimenĭ nu puté s'o spună.

Trebue sĕ fi fost sora vr'unui străbun séu rĕsstrăbun.

Ea era înainte de tóte mătușa, mătușa par excellence, singura „mătușă“ din lume, mătușa dulce, cum o supranumisem.

Da, „Dulce“. Acest nume o încânta. Totul era dulce în ea: ochii ei limpeḑĭ, mânile ei fine, obrajii ei trandafirĭ, gesturile ei liniștite.

Ea se îmbrăca în tot-déuna într'o haină vișinie, de moda veche, așa de veche, încât nu se mai găsia nicĭ prin cărțĭ.

De ce s'o schimbe?... Mătușa dulce era fermecătóre în acéstă haină și fiind-că nu eșia nicĭ-odată, ea își bătea joc de moda ḑilei.

Pentru dênsa a călĕtori, era ceva îngrozitor. Căile ferate o disgustau. Ea disprețuia trăsurile, preferând a-șĭ aduce aminte de lecticele portative, unde își arăta ea grațiile, când era tînĕră, din dosul unui evantail albastru.

Noi o adoram.

Cu tóte că locuia într'o casă seculară, ca și ea, în fundul unei străḑĭ uitate, departe de orĭ-ce sgomot, totușĭ primia visite cu grămada. Nepoții și strĕnepoții își aduceau copiii sĕ o vadă.

Mătușa dulce se pierdea între atâția nepoțĭ, ale căror nume le uita mereu. Ea vĕḑuse atâția în timp de o sută de anĭ!

Aceștia scieau însĕ, că mătușa dulce are pentru dênșii prin cutii misteriόse fel de fel de bombóne și dulcețurĭ.

— Dă-mĭ și mie mătușe dulce!

— Ține cherubinul meu!

A da era suprema ei fericire. Ea a tot dat mereu în viéța sa de o sută de anĭ. Bogățiile tătâne-sĕu isvorîte dintr'o donație regală și administrate înțelepțesce, îi permiteau de a înzestra în taină pe toțĭ copiii nepoților sĕi și îi da afară fără milă pe toțĭ aceia, carĭ veniau sĕ-i mulțuméscă.

II.

Mătușa dulce avea o manie drăgălașă:

Îi plăcea sĕ „mărite“.

Nu era vorba de a adăuga capitalurĭ séu de a combina blasóne, orĭ alianțe.

Mătușa dulce mărita pur și simplu pentru a face pe cineva fericit.

Psichologă incomparabilă a inimilor îndrăgostite, fórte expertă în cunóscerea caracterelor, ea reunia împrejurul sĕu pe aceia, ce se iubiau, îi lăsa sĕ-șĭ facă curte după plac, spunênd ea singură vorbele, carĭ provocau mărturisirea.

Trebuia sĕ o auḑi, cum făcea morală noilor amoroșĭ, cum le dădea sfaturĭ, cum

nea cardinalului Schlauch (am adus'o în nr. de Duminecă — Red.), fiind-că Schlauch n'ar fi cetit textul decisiunei corpului episcopesc, ci ar fi adaus declarațiunei un pasaj, pe care episcopii nu l'au admis. Pasagiul acesta vorbesce despre „posibilitatea înființării autonomiei“. Schlauch a desmințit svonul printr'o declarațiune privată.

In decursul desbaterei a bătut la ochi posiția, ce a luat'o Ferdinand *Horanszky*, care a apěrat guvernul și proiectul comisiunei de 27. Situațiunea catolicilor în ce privesce școlele, n'o vede Horanszky în colori atât de negre, căcî catolicii pot sě-șî înființeze școle câte voesc și deja 40 gimnasii sunt adî în mâna călugărilor. Horanszky mai dise, că ar considera ca o stare ideală, déců, înafară de învěțământul religiunei, *n'ar fi în Ungaria decât școle secundare de stat.*

Mare sgomot au produs în congres cuvintele acestea și la întreruperile ce i-s'au făcut, Horanszky rěspunse dicênd:

— Eu nu sunt numai catolic, ci și Maghiar.

Sgomotul contradictoriu isbucni din nou.

— Și noi suntem Maghiarî! rěspunseră aderenții școlei confesionale.

Scena acésta a produs o viuă mișcare în sală; ea a durat și în decursul vorbirei contelui Ioan *Zichy*, care a luat cu multă energie în apěrare punctul de vedere al catolicilor. *Asboth* I. încă a atacat pe Horanszky pentru cuvintele acestuia în cestiunea școlelor. Cel din urmă orator a fost episcopul din Alba-Iulia, contele

Majlath G.: Începe prin a declara, că urmézǎ vocei consciinței, când spune și el câte-va cuvinte privitóre la elaboratul comisiunei organisatóre. I-ar place sě evite presupunerea regretabilă, că ar fi în oposiție cu corporațiunea, al cărui membru este și dênsul. Opinie separată nu vré sě-șî creeze. Revenind la declarația cetită în ședința premergětóre de cardinalul Schlauch, dice:

Declarația spune, că corporațiunea episcopilor doresce înființarea autonomiei. Pentru-ca sě-șî documenteze în faptă dorința acésta, episcopii sunt gata de a participa și ei la desbaterea specială, în speranța, că paragrafii, carî nu corěspund principiilor depuse în memoriul redactat de trei membrii ai corporațiunei episcopescî, vor fi modificațî. La cas când nu s'ar puté mijloci modificările dorite, el (Majlath) nu primesce proiectul comisiunei.

„Întrebarea este acum: află care-va dintre episcopî vr'o garanție, în urma desbaterilor de până acum, că acei paragrafi vor fi modificațî? Eu din parte-mî nu aflu garanțiile acestea, și tocmai din causa acésta *nu primesc proiectul*“.

Episcopul Majlath regretă adênc, că în congres s'a făcut o declarațiune ca aceea a lui Horanszky, adecă: tóte școlele sě se cedeze statului, sě se prefacă în școle de stat. Regretă adênc declarația acésta și spune în tótă sinceritatea, că înainte de a fi vorbit Horanszky, avea convingerea, că toțî membrii din congres, orî căruî partid aparțin ei, voesc binele, sunt fii devotațî ai bisericei și nu voesc înființarea unei autonomii, care se opune bisericei și instituțiunilor ei și care ar știrbi autoritatea de drept a episcopilor.

Proxima ședință Joi.

Din strěinătate.

Tripla alianță. Diarul „*Post*“ din Berlin publică un articol inspirat din locurî mai înalte, în care ajunge la conclusiunea, că tripla alianță trebue menținută și mai departe. Este sciut, că numai alianța cu Italia are clausula, care asigură acestui stat dreptul de a abdice alianța, pe când alianța cu Austro-Ungaria a fost încheiată încă pe vremea lui Bismarck pentru tóte timpurile cu garantarea reciprocă a posesiunilor. Resumând totul — dice „Post“ — trebue sě ajungem la conclusia, că tripla alianță va eși întărită și renăscută ca un Phoenix.

Dimisia regelui Serbiei. Din Belgrad se scrie diarului „*Localanzeiger*“: Aicî se țin actualmente pertractărî asupra cestiunei moștenirei tronului și a demisiei regelui Alexandru. Idea pertractărilor a emanat dela guvernul rusesc cu scirea cercurilor diplomatice din Viena. Regele Alexandru a fost însciințat despre acésta și se pare, că nicî el nu e contra unei regulărî definitive a cestiunei, căcî situația lui în Serbia este insuportabilă. Este anume vorba sě i-se dea lui Alexandru o sumă considerabilă în schimbul renunțărei la tron. Conform unei înțelegerî între Rusia și Austria, urmașul lui Alexandru ar fi principele *Mirko Karaghiorghevicî*, care actualmente petrece la curtea din Petersburg. Regele Alexandru scie fórte bine, cât este de nepopular în țéra sa și intimii lui sunt informațî esact, că Alexandru vré sě se retragă. Se vede, că principele Muntenegrului a aflat despre acest lucru, căcî nu de mult a fost la Petersburg sě agiteze în favorul fiului sěu, pe care îl chémă tot Mirko. Cu greu va reuși însě, căcî în Petersburg țin socotélă de dorința împěratului Francisc Iosif, ca sě nu ajungă pe tronul sêrbesc nicî Rus, nicî Muntenegrean.

SCIRILE DILEI.

8 (21) Ianuarie.

Botezul Domnului a fost serbat ca în toțî anii cu solemnitate deosebită la Românii din cetatea și din Scheii Brașovului. In cetate serviciul divin a fost oficiat de părintele protopop Bart. *Baiulescu* asistat de părintele capelan militar *Fizeșianu*. In decursul liturghiei a cântat corul mixt de sub conducerea d-lui prof. Pant. *Dima*. După liturghie credincioșii au eșit dinaintea bisericei, în piéță, unde s'a făcut sfințirea apei. Vr'o două companii din regimentul 50, în ținută de galá, cu stégul și cu musica militară, au dat salve la ecteniile pentru monarch, ér musica a cântat imnul „Dómne ține și protege“. Salvele s'au repețit și la chemarea Duchului sfânt. Asistau numěroșî oficerî din tóte armele, în frunte cu generalul.— In *Scheiů* serviciul solemn s'a făcut la biserica Sf. Nicolae prin părintele protopop I. *Petric*, asistat de d-l protopop V. *Voina*, de preotul Dr. V. *Saftu* și de diaconul *Prișcu*. In biserică a cântat corul. După serviciul divin, credincioșii în frunte cu preoțiî celebranțî au eșit la cruce în piéța Prundului, unde s'a făcut sfințirea apei și poporul s'a botezat. O companie de soldațî a asistat și aicî. — Asemenea servicii s'au făcut la biserica Sf. Treimi de pe Țocile și la biserica Sf. Adormirî din Brașovul-vechiů.

Diua onomastică a metropolitului Mețianu. Erî, din incidentul dilei onomastice a I. P. S. Sale Metropolitului *Ioan Mețianu* societatea sibiiană șî-a manifestat stima și iubirea sa fața de zelosul archiereu. După terminarea serviciului divin, asesorii consistoriali, corpul profesoral și numěroșî membrii ai societății române sibiiene s'au presentat la I. P. S. Sa, unde prin rostul Prea cuvioșiei sale archimandritul Dr. I. Pușcariu l'au felicitat de diua onomastică. Plăcut atins I. P. S. Sa a mulțumit de repețitele manifestărî de dragoste, și dori tuturor sănětate și tărie, spre a-șî împlini chemarea, ce șî-au luat asupră-șî spre binele și fericirea tuturor.

Fasiunile asupra datoriilor întabulate pe case orî moșii. Cei-ce plătesc interesele pentru datorii, séu rente întabulate pe case și pămênturî ale lor, dobêndesc un scăděmênt al dării suplementare, adecă al aruncului după darea de casă și pămênt, déců fac în timpul prescris de lege fasiunile lor asupra acestor datorii întabulate. Fasiunile se pot face pănă la ***31 Ianuarie st. n.*** 1902 pe blanchete, ce se capětă la tóte primăriile (antistiile) comunale și se pot preda în decursul órelor de oficiu provědute cu datele și cu subscrierea de lipsă. La cas de bólă séu ivindu-se altă piedecă, din pricina căreia cine-va n'a putut preda la timp fasiunea sa, celui împiedecat îi stă în drept a face o *cerere de justificare*, arătând causele, pentru care a fost împiedecat și înaintând fasiunea datoriilor sale pe imobile încă pănă la *15 Februarie n. c.*, tot la primăriile comunale și la perceptoratele orășenescî. *Cel-ce n'a înaintat fasiunea sa până la 31 Ian. n., séu n'a justificat întârdierea ei până la 15 Februarie stil nou 1902, pierde avantagiul*, ce i-l dă legea pe acest an, adecă nu i-se mai scade nimic din darea suplementară (aruncul) după casă și pămênt.

Comassare cu vêrsare de sânge. În comuna Idicî (Mureș-Turda), o jumětate de óră dela S. Reghin, s'a întêmplat Sâmbăta trecută věrsare de sânge. Locuitorii acestei comune sunt Sașî și Românî. Proprietarul Kloss Gheorghe avênd de gând sě zidéscă aicî o mare fabrică de spirt, a cerut comassarea. Poporul a protestat — însě fără resultat. Sâmbătă a eșit la fața locului judecătorul de tribunal Horváth Miklós, însoțit de fisolgăbirěul Nyárády Carol, pentru complectarea procedurei. Poporul împotrivindu-se la procedură, gendarmii au împușcat în popor și au cădut morțî 4 inșî, 6 au fost rănițî grav și 3 ușor.

Mandatul lui Tisza a fost dus la Budapesta și predat bětrânului vulpoiů de către o deputațiune din Abrud, în care cu regret vedem figurând și câteva nume românescî, ca: Dragan, Bocanicî, Moldovan, Chirilă, Solomon.

Invitare. Membrii comisiunei pentru elaborarea proiectului de statute a societății economice române din comitatul Brașovului, sunt învitațî a-se întruni Vinerî în 11/24 l. c. la 11 óre a. m. — conform înțelesului avut la prima întrunire — în sala cunoscută din edificiul gimnasiului român din loc, pentru desbaterea din nou a proiectului de statute.

Pentru masa studenților românî din Brașov au întrat: A) *La fondul general*: Dela „*Bocșana*“ instit. de credit și economii în Bocșa *10 cor.*; în loc de felicitărî de anul nou: dela d-l G. B. Boeriu director școl. 3 cor. și d-l G. Borzea not. cercual 5 cor., ambii din Viștea de jos; dela d-l *Dr. Ioan Popp*, ces. și reg. medic superior de stat major, comandantul spitalului militar din Brașov, din prilejul dilei sale onomastice *20 cor.* Dela d-l Ioan *Socaciu* profesor din incidentul dilei sale onomastice *10* coróne. B) *La fondul Iordan Muntean* pentru masa studenților a depus d-na věd. *Maria Iord. Manteanu* născ. *Hortsman* încă **100** coróne, întru pomenirea defunctului ei soț ca pomană la 6 sěptěmânî dela mórte. Priméscă nobilii donatorî cele mai vii mulțumite. — *Direcțiunea școlelor medii gr. or. române din Brașov.*

„Biserica și școla“ din Arad fóie bisericéscă, scolastică, literară și economică, a împlinit cu finea anului trecut 25 anî de esistență. Organul eparchiei aradane fù înființat de episcopul de pe atuncî I. Mețianu. In decursul celor 25 de anî „Biserica și Școla“ a avut redactorî pe

---

le expunea — cum dicea ea — „teoria“ afecțiunilor.

Mătușa dulce aräta viéța așa de frumósă pentru cei ce se iubiau cu amor sincer. Ea cunoscea tóte secretele amorului, ea, care părea amorul întrupat.

Pe urmă, după-ce se convinse bine, că cei doi se iubesc, îșî dădea binecuvêntarea, ér a doua di trimetea servitórea c'un sac mare plin de talerî.

Mai bine de două-decî de căsětorii făcuse ea pe acéstă cale și în aceste căsětorii nicî-odată nu era furtună.

Nicî-odată mătușa dulce nu s'a înșelat.

Câte odată o întrebam:

— Dér d-ta mătușică ai iubit vr'odată? Ai pus vr'odată în pratică frumósele învěțăturî, ce ni-le dai noue? D-ta trebue sě fi fost o fată drăguță, când erai tîněră!

Atuncî ea începea sě tușéscă dicênd:

— Bah, nu mai sciu, e așa de mult de atuncî!

— Bagă de sémă, mătușică, că noi la rêndul nostru te vom mărita într'o bună diminéță.

Ea rîdea.

— Cum nu! voi ațî pierde mult, déců m'așî mărita, căcî bărbatul meu ar sechestra tot ce am și voue nu v'ar ajunge din tóte mărunțișurile mele nimica.

Și nepoții și nepoțelele se agățau de hainele ei strigând:

— Nu te mărita mătușică, nu te mărita!

Ea continuă a trăi așa. Când cineva muria dintre ai sěi, ea era cea dintâiů, care venea sě consoleze pe cei rěmașî, și dicea tot-déuna:

Pe mine Dumnedeu m'a uitat pe pămênt.

— Nu, mătușe dulce, îi rěspundeam noi, d-ta vei trăi vecînic, ca sě facî mereu pe alții fericițî!

III.

Într'o di totușî tusa începù sě devină mai supěrătóre.

— Vedețî, dicea ea, a avut dreptate acel doctor.

Și chemând la căpătâiul sěu întréga familie, cu glas liniștit anunță fie-căruia suma, ce i-o lasă prin testament.

Apoi chemă la sine pe acelea dintre strănepótele sale, carî erau în vêrsta de măritat, trei fetițe câte de opt-sprедece primăverî.

— Venițî aicî, aprópe de tot, ca sě vě vorbesc, sě audițî numai voi.

Ea le șopti încet:

— Vrêu, ca voi sě-mî regulațî hârtiile și sě ardețî, ce e de ars. Așî fi vrut sě vě mărit și pe voi, pisicuțele mele. În fine, căutațî sě fițî fericite. Regula cea mare este, de a vě iubi reciproc, de-a fi iubite mai pe sus de tóte.

În odaie cu toții plângeau în genunchî.

Mătușa dulce ședênd într'un fotel, îmbrăcată în haina sa vișinie, surîdea.

— Da... gângăvia ea... ¡'de-a fi iubite!...

Și murì cu aceste cuvinte pe buze. Nu se schimbă de loc. Dór, că devenì ceva mai palidă.

IV.

Urmând dorința repausatei, cele trei fete se apucară de aranjarea hârtiilor.

Erau fórte numerose. Mătușa dulce păstra tóte scrisorile, ce i-s'au scris în lunga ei viéță.

Într'un colț de saltar fetele găsiră un mic pachet legat cu o cordeluță, avênd inscripția: „De ars“.

Scriitura era îngělbenită, fără îndoială fórte veche.

— Sě-l ardem repede.

— Ce póte se fie?

— Un secret!

— Secret de dragoste!

— Mătușa-dulce trebue sě fi fost iubită, de vreme-ce a rěmas tótă viéța așa de fericită și de vreme-ce a făcut tótă viéța ei atât bine la alții.

— Sě-l aruncăm în foc.

Micul pachet fù aruncat pe jăratic. O flacără îl încunjurà, începênd sě-i ardă un colț.

Tinerele fete se uitau mechanicesce. Pocnì ceva.

— Scrisorî! rěsună o voce.

— O flóre! Un trandafir veșted!

V. Mangra, Aug. Hamsea, Dr. G. Proca, ér adĭ pe R. Ciorogariu. Din incidentul jubileului de 25 de anĭ, fóia a apărut în estensiune duplă.

Afacerea Wolf-Seidel. Am amintit la timpul sĕu despre motivele scandalóse, carĭ au forțat pe deputatul Wolf sĕ-șĭ depună mandatul în Reichsrath. Acuma când Wolf a fost reales, credem a fi interesant a publica nisce detailurĭ din memorandul înaintat la timpul sĕu de către comitetul central al fracțiunei pangermane clubului acestei fracțiunĭ: Wolf a sedus la 1898 o fată, abusând de entusiasmul ei pentru protagonistul ideilor naționale germane. Wolf era atuncĭ însurat. Fata era fiica unui partisan de al lui Wolf, de a cărui ospitalitate și credit acesta a profitat din belșug, pentru a-șĭ ajunge scopurile. El a destăinuit fetei, că căsĕtoria lui este nefericită și că trebue sĕ divorțeze. Când fata vĕdŭ, că relațiile cu Wolf au urmărĭ, fŭ cuprinsă de o mare grije. Wolf îi recomandă sĕ întrebuințeze un mijloc, care nu se póte spune în public, orĭ sĕ se „dimită“ cu logodnicul sĕu, pentru a pute atribui acestuia consecințele relațiilor lor. In același timp o rugă sĕ nu-l tradeze, căcĭ prin acésta ar fi discreditat, ér causa națională germană, pentru care și dênsa este atât de entusiasmată, ar perde enorm. El îi promise fetei, că o va visita și după ce se va fi măritat, ér când se mărită cu un fost coleg al lui Wolf, acesta se oferi ca martor și ca naș pentru primul copil, ce se va nasce. Fata, după-ce s'a măritat, avŭ mustrărĭ de consciință și descoperì totul părinților și bărbatului sĕu, Dr. Seidl. Ĕtă decĭ antecedențele, carĭ au silit pe Wolf a-șĭ depune mandatul. Și décă cu tóte acestea, alegĕtorii lui l'au găsit din nou vrednic a-l trimite în Reichsrath, faptul acesta este o tristă dovadă despre concepțiile morale, ce domnesc într'o parte a fracțiunei pangermane.

O Româncă împușcată de un Jidov. În comuna Belinț (Banat) frumósa fată a lui Damaschin Popescu, cu numele Maria, întreținea relațiunĭ de amor cu jidovul Leopold Rosenberg. Ḑe câte-va ḑile însĕ fata rușinându-se de acest fapt de douĕ-orĭ rușinos, a rupt relațiile cu Jidovul. In ḑiua de 17 Ianuarie Rosenberg a descărcat un glonț de revolver asupra fetei, perforându-i craniul. Fata a rĕmas mórtă pe loc, Rosenberg a fost arestat și dat pe mâna procurorului din Timișóra. Inmormêntarea Mariei Popescu s'a făcut cu mare jelanie.

Societatea academică „Junimea“ va aranja un bal Joi în 6 Februarie 1902 st. n. în localitățile societății filarmonice. *Cernăuți*, în Ianuarie 1902. Presidentul de onóre: *Eudoxiu baron Hormuzachi*. Presidentul comitetului aranjator: *Othon cav. de Flondor*. Presidentul societății: *Maximilian Hacman*. Inceputul la órele $8^1/_2$ séra. Prețul de întrare: 8 coróne de persónă, Loja 40 coróne.

Internatul Francisc Iosif de băețĭ românĭ din Cernăuți. Comitetul Societății pentru cultura și literatura română din Bucovina, în ședința sa din 2 Ian. a. c. v. a reorganisat conducerea și administrarea internatului de băețĭ, conform regulamentului de organisare intern acceptat de ultima adunare generală a Societății pentru cultură. Director al internatului a fost numit d-l Gherasim Buliga prof. la gimnasiul c. r. din Cernăuțĭ, administrator d-l Vasile Jemna, asistent de comptabilitate la direcția bunurilor. De inspector al internatului a fost numit membrul comitetului Societății de cultură, d-l Gavriil Teleaga, spiritual la seminarul diecesan. Tot-odată au fost numițĭ și cincĭ prefecțĭ, carĭ sunt însărcinațĭ cu supraveghiarea și instruirea copiilor din internat.

Ómenĭ înghețațĭ. Crețu Ilie și nevastă-sa au mânat sĕptĕmâna trecută un purcel la têrgul din Aleșd (Bihor). Purcelul nu l'au putut vinde și de supĕrare au beut într'o cârciumă cam multișor rachiu și pe urmă au plecat spre casă. Zăpada fiind mare și ei cam chirchilițĭ, au căḑut într'un șanț și au înghețat acolo.

Cancerul o primejdie socială. Sub acest titlu revista „Über Land und Meer“ publică un interesant articol din condeiul doctorului Ranzov. In numitul articol se constată, că bóla cancerului, după datele statistice, s'a rĕspândit în mod estra-ordinar în cei din urmă 50 de anĭ. Paralel cu acésta s'au înmulțit și sforțările medicilor de a-i descoperi causele și de a-i afla medicamentul. Până acuma nu s'a ajuns nicĭ la un resultat, așa că nu se scie încă, décă avem de-a face cu un bacteriu din regnul plantelor, un fel de burete, orĭ cu un animal inferior din clasa protozoilor. In timpul din urmă i-s'a pus la disposiție directorului dela institutul pentru cercetarea serumului, Dr. Ehrlich din Frankfurt pe M. o rentă anuală de 40.000 M. pentru studiarea problemei cancelarului. Anchetele de până acuma au dat resultatul, că de cancer sufer mai ales lucrătorii de parafin, hornarii și fumătorii. Aceștĭ din urmă se îmbolnăvesc de cancer la buze.

Direcțiunea primei reuniunĭ pentru înzestrarea fetelor și asigurarea copiilor a numit pe d-l Dr. August de Lemény medic de încredere pentru comitatul Brașov.

Omor îngrozitor. Țĕranii Ördög Toth Pál, Tilalmas Hajdu Mácsi și Karman Mácsi din Nagy Káta (com. Pesta) au întrat în ḑiua de 18 Ian. în casa jidovului Löwinger Leopold, proprietar în acea comună. Țĕranii au omorît pe soția lui Löwinger, ér pe Löwinger însuși, pe sócră-sa și pe o servitóre i-au rănit grav, așa că se află în agonie. Țĕranii aveau de gând sĕ jefuéscă, însĕ n'au putut sĕ-și esecute planul, fiind-că au sărit vecinii și i-au prins.

„Jidovii în Rusia“. Se scrie din Petersburg, că jidovii din Rusia, atrașĭ de comorile din Siberia au încercat în diferite rîndurĭ a obține dreptul de a-se stabili acolo. Guvernul rusesc însĕ a respins până acuma tóte petițiile de felul acesta Intr'un cas special a ajuns o petiție în fața senatului imperial, suprema instanță legislativă în Rusia. Senatul a adus hotărîrea, ca în Siberia sĕ nu fie lăsațĭ nicĭ chiar acei jidovĭ, carĭ în urma gradului academic, ce-l posed, au dreptul de a se stabili în orĭ-ce parte a Rusiei. Ḑiarul „Allg. Zeitung“ din Berlin publică nisce interesante date relativ la populația jidovéscă din Rusia: In Caucas jidovii formézâ 0.63% a populației, în Siberia 0.6% în Asia centrală 0.16%. Numĕrul total al jidovilor în imperiul rusesc după statistica oficială este de 5.189,000. Se crede însĕ, că acéstă cifră e prea mică. Numĕrul jidovilor în afară de reionul unde le este permisă stabilirea, este fórte neînsemnat. In Rusia de nord și de ost sunt 59 de districte unde nu esistă un singur jidan și alte 38 de districte, unde sunt numai 0.01%. Din provinciile vechĭ rusescĭ guvernamentul Wladimir numĕră 0.09%, Twer și Tombow câte 0.08%, Kostrowa 0.06%, Pansa 0.04% și Wjatka 0.03%. Cât de mulțĭ sunt însĕ în orașele reionului de stabilire dovedesce faptul, că în districtele Minsk și Witebsk sunt 22.98% ér în districtul Vedicev 23.28%, in Bialystok 28.77%. Aceștĭ jidovĭ sunt cu toții concentrațĭ în orașele districtelor, deórece la țéră n'au voe a-se așeḑa nicĭ chiar în reionul de stabilire.

Craniul lui Petőfi

Vineria trecută s'a ținut în Blașiŭ o ședință extra-ordinară consistorială, care, după o lungă desbatere, a decis, ca pretinsul craniu al lui Petőfi sĕ fie dus la Budapesta de către doi profesori. Ei vor trebui sĕ stea în Budapesta în tot decursul certării antropologilor, ér după cercetărĭ vor readuce craniul la Blașiŭ. „Bud. Hirlap“ spune, că profesorii au plecat deja Duminecă dimpreună cu Kéry Gyula delegatul societății Petőfi.

*

„Unirea“ din Blașiŭ scrie în numĕrul sĕu din urmă, că Escel. Sa metropolitul a permis, ca profesorul de desemn Flaviu Domșa sĕ desemneze craniul pentru societatea-Petőfi. Dênsul s'a achitat perfect de bine de însărcinarea acésta, desemnând craniul în fața, în profil și maxila superiórá și schițând și o parte a museului din Blașiŭ, unde a fost conservat craniul. Tóte desemnurile acestea au fost trimise redacțiunei revistei *„Vasárnapi Ujsag“*, care le va publica.

*

Redactorul revistei, *Nagy* Miklos — spune „Bud. Hiarlap“ — a trimes desemnurile și lui *Jokai* M. Acesta a adresat lui Nagy o scrisóre, în care ḑice între altele:

„Craniul din desemnurile, ce 'mi stau înainte, *nu este al lui Petőfi*. Craniul lui Petőfi era deasupra lătăreț, acesta e îngust; fruntea o avea înaltă, acésta e mică.... Fruntea lui Petőfi era bulbucată tare, ceeace dădea expresiunei fețiĭ un caracter atât de mișcător. Petőfi a avut cap mai mare, decât cel desemnat în mărime naturală. Vĕḑênd figura craniului, cred că el a ajuns la posesorul lui de odinióră din casa de schelete a vr'unui cimiter, cum am vĕḑut destule cranii asemenea la cunoscuții mei iubitori de curiositățĭ. Kazinczy Gabor avea pe masa lui un craniu puternic despre care trebuia sĕ credem, că e al chanului Bathu. Și acest craniu va fi al chanului Bathu.“

Notăm, că Jokai cunoscea bine pe Petőfi.

NECROLOG. Subscrisa cu inima adênc întristată aduc la cunoscința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, cumcă mult iubitul și neuitatul ei soț, **Demetriu Muntén**, subjude reg. în pensiune, în al 62-lea an al etății și al 24-lea an al fericitei casĕtorii, după o bólă îndelungată și grea de inimă, împărtășit cu Sfintele Sacramente, 'și-a dat nobilul sĕu suflet în mânile Creatorului, Duminecă în 19 Ianuarie st. n. la $^1/_2$1 ore a. m. Rĕmășițele pămĕntesci ale scumpului și neuitatului defunct se vor așeḑa, spre odihnă eternă, Marți în 21 Ianuarie n. la $^1/_2$3 ore p. m. în cimiterul gr.-cat. din localitate. — Fie-'i somnul lin și memoria eternă! Sibiiu, în 19 Ianuarie n. 1902. Sidoma Muntean n. Roșiu, ca soție.

— Subscrișii în numele lor și al tuturor consângenilor anunță cu inima frântă de durere trecerea la cele eterne a iubitului lor tată, moș, frate, unchiu și consângén **Ioan Pop Lemény**i preot gr. cat. și notar tractual, întîmplată după scurte suferințe la 18 Ianuarie în anul al 80-lea al laboriósei sale viețĭ și al 47-lea al preoției. Rĕmășițele pămĕntescĭ ale scumpului defunct se vor așeḑa spre eternă odihnă în 21 Ianuarie la 12 ore la améḑĭ după ritul bisericei sale. Fie-i țĕrîna ușóră și eternă memoria!

Huseu-Macicașiu, la 19 Ianuarie 1902 st. n. Alesandru și soția Maria Vajda, Augustin și fii Otilia, Alesandru și Anna. Teofil și soția Lucreția Pop și fii Cornelia. Ioan și Aurel, ca fii, nurori și nepoțĭ. Alesandru Leményi, protopop și soția Anna Coste, ca frate și cumnată.

SCIRI ULTIME.

Bruxella, 21 Ianuarie Comandanții Burilor nu voiesc sĕ priméscă intervenția guvernului olandes. Ei au declarat, că vor continua rĕsboiul din tóte puterile și vor lupta până vor dobêndi deplina libertate. Se ḑice, că situația Burilor astăḑĭ este mai favorabilă, decât orĭ când.

Londra, 21 Ianuarie. Chamberlain a propus în camera comunelor, ca guvernul sĕ se declare pentru pace în sensul propunerilor lui Kitchener. Guvernul este aplecat a trata cu persóne responsabile, pe Krüger și Steyn însĕ nu i póte considera de atarĭ persóne. Chamberlain a declarat, că în casul păcei, Anglia ar acorda cea mai mare amnestie.

Diverse.

O cestiune geologică. D. Emil G. Racoviță, în scrierile sale cu privire la expediția vasuluĭ „Belgica“ (1897—1899) arată, că este o pasăre, care se hrănesce cu scoici. N'ar fi nimic extraordinar, dér le ia și le duce pe stâncă, acolo le isbesce până le deschide, și le mănâncă. Pasările fiind fórte mâncăciόse, o singură pasăre cară într'o ḑi ḑeci de scoici pe stâncile din apropierea țĕrmului și le amestecă cu prundișul sĕu sfărâmăturile de stâncă. Fiind nenumĕrate mii de asemenea pasări și lucrând în acest chip mii și mii de anĭ, ori-cine își póte închipui câte milióne și milióne de scoici au fost cărate în felurite înălțimi pe țĕrmuri și deci se află în hanurile ast-fel formate. Décă un geolog le află la 10 sĕu 20 de metri de-asupra nivelului mărei, ce va crede? Își va închipui, că nu tocmai de mult acel țĕrm era acoperit de apă și deci că s'a întîmplat o ridicare a uscatului. Ĕtă la ce încheerĭ greșite ar ajunge un geolog, décă n'ar cerceta cu deamĕruntul tot ce se află într'o pătură și felul cum se află amestecate scoicile și cu ce.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***

Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Una dintre nepóte voia sĕ-o scótă din foc.

— Lasă-o sĕ ardă, este un obiect sacrat.

Flacăra, mai viuă, consumă flórea, apoi scrisorile de-asupră, prefăcêndu-le în cenușă. Se putea distinge scriitura, regulată, bărbătéscă.

— Ai vĕḑut?

— Ce?

— Acest cuvênt...

— Care.

— *„Iubita mea“.*

In adevĕr la lumina focului se putea ceti acest cuvênt magic.

— Uite, uite. O altă scrisóre! Prima linie: *„Adorata mea!“*

Trei voci de-odată pronunțară încet cuvintele:

„Amanții mătușei dulcĭ!“

Focul ardea mai departe scrisorile mătușei, indescifrabile.

Secretul era găsit...

— Ce secret? întrebă una.

— Ĕtă de astă-dată scriitura mătușei.

Se deschiseră alte paginĭ, paginile unui carnet, unde mătușa își nota ḑilnic impresiile. Ĕtă și nisce date.

— Se póte ceti: 1811...

— 1811!...

— *„5 Mai... Ingratul!* L'am *iubit așa de mult... Se însóră.“*

— Și pagina, care arde acuma: *„8 Maiŭ. Totul s'a sfîrșit. Viéța mea este sdrobită pentru totdéuna. Ea se va sfîrși în suferințe“.*

Cele trei fete se aplecară spre a mai puté ceti. O ultimă flacără încunjură pachetul de scrisorĭ... și totul se prefăcù în cenușă.

— Ațĭ cetit!

— Da!

— *Viéța mea se va sfîrși în suferințe.*

— Sermana mătușa-dulce.

Se făcù liniște profundă. Fetele priviau mute la grămada de cenușă, care le dădù secretul mătușei-dulcĭ, secretul aceleia, care a făcut fericirea altora, fiind-că ea n'a avut parte de fericire pe pămênt.

O....

„Călindarul Plugarului“ pe anul comun 1902.

A apărut şi se póte procura dela *Tipografia A. Mureşianu* (Braşov) **„Călindarul Plugarului“** pe anul comun 1902.—Anul X.

Acest călindar, care se estinde pe 9 cóle de tipar format 8⁰ mare cuprinde:

In *partea calendaristică*: Cronologia anului 1902; Regentul anului; Sĕrbătorile şi alte ḑile schimbătóre; calculul sĕrbătorilor mai marĭ; Porturile etc. Urméză partea strict calendaristică: cele 12 lunĭ ale anului cu sfaturĭ pentru plugarĭ şi semnele de timp după calendarul de 100 de anĭ.

Urméză Genealogia domnitorilor; Taxele telegramelor şi postelor; Competinţe de timbru şi taxe; Scala timbrelor; Têrgurile din Ardeal, Bănat şi Ţéra unguréscă în ordine alfabetică şi apoi după lună şi ḑi; Tîrgurile din Bucovina; Mĕsurile metrice etc.

In *partea literară* se găsesc bucăţĭ alese de cetit: „Cetatea dela Fântânele“; (Moţul: Teofil Frâncu); „O scrisóre dela Muselim Selo“ (poesie de G. Coşbuc); „Frumósa Irina“ (baladă de St. O. Iosif); „Raze de primăvară“ (poesie de Z. Bârsan-Veturio); „Grăuntele de grâu“ (de contele Lew Tolstoi); „Bĕtrânul clopotar“ (Idilă de primăvară, (de W. Korolenko); „Lăcomia strică omenia“ (Proverbe de Marion); „Doué hiene“ (fabulă, de Gavril Bodnariu); „Gâscele Ovreului“ (anecdotă, de Cărăbuş).

Partea economică: „O ramură de producţiune şi avuţiă naţională“; „Faceţĭ pânză în casă“ (ambele de Dr. G. Maior); „Economia“: „Iernatul vitelor“. — Urméză diferite poveţe; lectură distractivă, glume etc.

Călindarul are în frunte portretul lui *George Lazar*, cu biografia, (în partea literară.)

Un esemplar „Călindarul Plugarului“ costă 25 cr. (50 banĭ), plus 5 banĭ porto postal. *Vendĕtorilor se dă rabat cuvenit.*

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Ianuarie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119 70
Renta de corone ung. 4%	95 30
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	122 30
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4½%	101.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost 1. emis.	119.60
Bonurĭ rurale ungare 4%	94.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	93 75
Impr. ung. cu premii	182 —
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	152 50
Renta de argint austr.	100.2
Renta de hârtie austr.	100.15
Renta de aur austr.	120.40
Losurĭ din 1860.	146 25
Acţii de-ale Băncei austro ungară.	16 05
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	664.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	646.
Napoleondorĭ.	19.03
Mărcĭ imperiale germane	147.17½
London vista	239.20
Paris vista	95.20
Rente de corone austr. 4%	96.70
Nota italiene	93.50

Cursul pieţei Braşov.

Din 18 Ianuarie n. 1902.

Bancnota rom.	Cump.	18.94	Vênd.	18 98
Argint român.	Cump.	18.80	Vênd.	18.84
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.—	Vênd.	19.04
Galbenĭ	Cump.	11.34	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	128.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.72	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100	Vênd.	101.—

Têrgul de rîmătorĭ din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 14 Ian. n. de 26,837 capete, la 15 Ianuarie n. au intrat 739 capet şi au eşit 861 capete, rĕmânênd la 16 Ianuarie n. un numĕr de 26 765 capete.

Se notéză marfa **ungurésca**: veche grea dela —— fil. tînĕră grea dela 9—9 fil., de mijloc dela 90-92 fil. uşoră dela 88—90 fil. — **Sêrbéscă**: grea 88—90 fil., de mijloc 84—86 fil., uşóră 82—84 fil. kilogramul.

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“

se pot face orĭ şi când pe timp mai indelungat séu lunare.

Bursa de mărfurĭ din Budapesta.

din 16 Ian. 1902

Sêminţe	Cualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilograme dela	până la
Grâu Bănăţenesc	80	8. 5	9.16
Grâu dela Tisa	80	8.80	9 05
Grâu de Pesta	80	8.85	9.05
Grâu de Alba regală	80	.—	.—
Grâu de Bácska	80	.—	.—
Grâu unguresc de nord	80	.—	.—
Grâu românesc	80	.—	.—

Seminţe vechi orĭ noué	Soiul	Cualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilograme dela	până la
Sĕcara		70—72	7.25	7.40
Orz	nutreţ.	60—62	7.15	7.30
Orz	de rachiu	62—64	6.10	6.20
Orz	de bere	64—66	5.75	6.—
Ovĕs		——	.—	.—
Cucuruz	bănăţen	75	.—	.—
Cucuruz	alt soiu	78	—.—	—.—
Cucuruz	„ „			
Hirişcă			4.50	5.90

Producte div.	Soiul	Cursul (Preţul per 100 de chilograme) dela	până
Săm. de trifoiu	Luţernă ungur.	43.—	50 —
„	„ transilvană	41.—	45 —
„	„ bănăţenă	46.—	4[illegible]
„	„ roşiă	—.—	—.—
Ulei de rapiţă	rafinat duplu	——	—.—
Ulei de in		—.—	—.—
Unsóre de porc	dela Pesta	54.50	54.50
„ „	dela ţéră	—.—	—.—
Slănină	svêntată	42.—	42.50
Prune	din Bosnia	—.—	—.—
„		—.—	—.—
Lictar	Slavon şi Serbia	—.—	—.—
„	din Serbia în s.	17.25	17.50
Nucĭ	slavon nou	—.	—.—
Gogoşĭ	sêrbesc	—.—	—.—
„	din Ungaria	—.—	—.—
Miere	ungurescĭ	—.—	—.—
„	sêrbescĭ	—.—	—.—
Céră	brut	—.—	—.—
Spirt	Drojdiuţe de s.	—.—	—.—

Bursa de Bucurescĭ

din 15 Ian 1902.

Valorĭ	Dobênda	Scad. cup.	Cu banĭ gata
Renta amortisabilă	5%	Apr.-Oct	94.½
„ „ Impr. 1892	5 „	Ian.-Iul.	93 ¼
„ „ din 1893	5 „	„ „	93.¼
„ „ 1894 int. 6 mil.	5 „	Apr.-Oct.	—.—
„ „ Impr. de 32½ mil.	4 „	Ian.-Iul.	89.½
„ „ Impr. de 50 mil.	4 „	„ „	79.¾
„ „ Impr. de 274 m. 1890	4 „	„ „	80 ¼
„ „ Impr. de 45 m. 1891	4 „	„ „	80.¼
„ „ Im. de 120 mil. 1894	4 „	„ „	81.¼
„ „ Impr de 90 mil. 1896	4 „	„ „	81.¼
Oblig. de Stat (Conv rurale)	6 „	Mai-Nov.	80 ½
„ Casei Pensiunilor fr. 300	10	„ „	—.—
„ comunei Bucurescĭ 1883	5%	Ian.-Iul.	—.—
„ „ „ din 1884	5 „	Mai-Nov	—.—
„ „ „ din 1888	5 „	Iun.-Dec.	—.—
„ „ „ din 1890	5 „	Mai-Nov.	—.—
Scrisurĭ fonciare rurale	5 „	Ian.-Iul.	93.⅛
Scris. fonciare rurale din 1890	4 „	„ „	80 —
„ „ urbane Bucuresc	5 „	„ „	79.¼
„ „ „ Iaşĭ	5 „	„ „	74.—
Oblig. Soc. de basalt artificialĭ	6 „	„ „	—.—
	V. N.		—.—
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	150 v.	
Banca Naţion. ult. iv. 86.—	500	intr. v.	—.—
Banca agricolă	500	150 v.	223
Dacia România ult. div. 35 lei	200	intr. v.	285.—
Naţionala de asig. ult. div. lei 43	200	„ „	1 2.—
Soc. bazalt artif. ult. div. lei 30	250	„ „	387.—
Soc. rom. de constr. ult. div. 15 l.	250	„ „	93.—
Soc. rom. de hârtie ult. —.—	100	„ „	—.—
„Patria“ Soc. de asig. ult. 4 lei	100	„ „	—.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	„ „	—.—
„ „ „ „ 2 em. u. d. 0	1000	„ „	—.—
Soc. de fur. militare u. d. 60 l.	300	„ „	—.—
„Bistriţa“ soc. p. f. hârtii 30 l	1000	„ „	—.—
Sociat. p. constr de Tramaxs	200	„ „	—.—
20 francĭ aur	—	„ „	—.—
Fabricile Unite de gazóse.	12	„ „	—.—

Scompturĭ:

Banca na . a Rom.	7%	Paris	3%
Avansurĭ pe efecte	8 „	Petersburg	6%
Banca agricolă	1 „	Berlin	4%
Londra	3 „	Belgia	3½
Viena.	4—	Elveţia	5%

Cursul losurilor private

din 16 Ian. 1902.

	cump.	vinde
Basilica	17.65	18 65
Credit	400.—	402.—
Clary 40 fl. m.	164.—	172.—
Navig pe Dunăre.	—.—	—.—
Insbruck	82 —	88.—
Krakau	71.—	78 —
Laibach	75.—	79.—
Buda	—.—	—.—
Palffy	182 —	190.—
Crucea roşie austriacă	183	193 —
„ „ ung.	50.75	51 75
„ „ ital.	25.50	26.50
Rudolf	87 —	93 —
Salm	222 —	225 —
Salzburg.	——	——
St. Genois	235.	245 —
Stanislau	—.—	—.—
Trientine 4½% 100 m. c.	400 50	402.50
„ 4% 50	34.—	35.—
Waldstein	55.—	58.—
„ de 10 francĭ	22.—	24.—
Banca h. ung. 4%	—.—	——

Nr. **4501**—901
not.

Publicaţiune.

Subscrisa primărie comunală prin acésta aduce la cunoscinţa publică, că **dreptul de vênat** al comunei Zĕrneştĭ (com. Făgăraşului) pe un teritoriu de 18,841 jug. 302 st □ pădure, păşune, livedĭ şi arătură **sĕ va esarênda în licitaţiune publică pe 6 anĭ**, — începênd din 1 Ianuarie 1902 până în 31 Decemvrie 1907, în 26 Ianuarie 1902 la 11 óre a m. în cancelaria primăriei comunale.

Condiţiunile de licitaţie sĕ pot vedea în órele oficióse la primăria comunală.

Zĕrneştĭ, în 17 Ianuarie 1902.

Primăria comunală:

Ioan Voda, notar com. (359)1—1. **Ion Coleşiŭ**, primar.

Nr. Mag. **50** - 1902.

Licitaţiune cu oferte.

Marţĭ, în 4 Februarie 1902 la 10 óre a. m., se va ţiné licitaţiunea cu oferte în scris în localul oficiului economic orăşenesc spre a se da în antreprisă **facerea unui trotoar în strada Morilor** — începênd din strada Lungă până în strada fabricelor — **preliminat cu 1061 cor. 31 fil.**, tóte acestea în puterea decisului representanţei comunale luat în şedinţa sa ţinută în 6 Noemvrie 1901 sub N-rul Mag. 16557/1901.

Amatorii de asemenea întreprinderĭ au a-şĭ subşterne ofertele în scris, închise, sigilate, provĕdute cu timbru de 1 corónă şi cu vadiu de 5% socotite dela suma preliminată până la óra susindicată la oficiul economic orăşenesc.

Ofertele vor conţiné, scris în cifre şi în litere şi esprimat în procente, suma ce au de cuget a o scădé din suma preliminată cu 1061 cor. 31 fil. adăugênd şi declaraţiunea, că oferentul cunósce condiţiunile de ofert şi cele contractuale şi că li-se supune necondiţionat.

Condiţiunile specificate şi preliminariul sunt espuse şi se pot lua în vedere la oficiul economic orăşenesc până la ḑiua de licitaţiune în órele de oficiu antemerediane dela 9—12 óre.

Braşov, în 11 Ianuarie 1902.

390,1—1. *Magistratul orăşenesc.*

Sz **12446**—1901
tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekönyvi hatóság közhirré teszi, hogy „Furnica“ fogarasi takarék pénztár végrehajtatónak Gridean Petru végrehajtást szenvedő elleni 173 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén fekvő Galacz hotárán a galaczi 228 számú telekjegyzőkönyvben Gridian Petru és neje született Sava Maria nevén álló egész ingatlanokra és pedig:

299, 301	hrsz. ingatlanra	358	kor.	1725/2	hrsz. ingatlanra	27	kor.
498/4	„ „	48	„	1981	„ „	7	„
651/3, 652/1	„ „	17	„	2081/2	„ „	53	„
671	„ „	19	„	2259	„ „	13	„
943/1	„ „	10	„	2649, 2653	„ „	61	„
945/2, 946/1	„ „	15	„	2935	„ „	75	„
1070	„ „	5	„	3239	„ „	83	„
1272/2	„ „	9	„	3644/2, 3645/2	„ „	20	„
1338	„ „	6	„	3819	„ „	7	„
1373/1	„ „	4	„	3945	„ „	14	„
1379	„ „	5	„	4261	„ „	10	„
1720/2	„ „	15	„				

összesen 881 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902 évi Február hó 14-ik napjának délelőtt 9 órakor** Galacz község házához megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1901 évi Oktober hó 23 án.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. SCHUPITER, kir. aljbiró.

388,1—1

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.